

JUL 1970

biz hayatını
bağımsızlığını
korumak için
çalışan
emecileriz
m.kemal

Türkiyede kurtuluş

TÜRK İŞÇİLERİNİN GAZETESİ - sayı 10

GENEL DİRENİŞ!

Savaş Kesin Zafere Kadar Sürecektir

İşçiler İstanbul'a 4 koldan yürüdü

Yurdumuzda devrimci hareket hızla gelişmekte, işçiler, köylüler, memurlar, tüm emekçi yığınlar iktidarın çekilmez hale gelen baskısına karşı baş kaldırmaktadırlar. Her gün bir köyde bir toprak işgali olmakta, öğretmenler boykot yapmakta, memurlar direnişe geçmekte. Emekçi yığınlar arasında en güçlü ve etkili hareket şüphesiz işçi sınıfının hareketidir. Bu bilen iktidar işçi sınıfının devrimci yanını boğmak için her şeyi denemiştir. Ve bunu şimdiye kadar da en iyi şekilde mağası Türk-İş kanalıyla yapmıştır. Amerikan dolarıyla beslenen Türk-İş uzun müddet Türk işçi sınıfını uyutmayı başarmıştır. Fakat durmadan bilinçlenen Türk işçisi iktidarın ve Türk-İş sendika konfederasyonunun bu aldatmaları ve uyutmalarını yutmamaya başlamıştır. Kısa zamanda Türk-İş sarı sendika olarak damgalanmıştır. Birçok sendikalar Türk-İşten ayrılarak 1967 senesinde kurulan Devrimci işçi sendikaları konfederasyonuna girmeye başlamışlardır. Devrimci işçi sendikalarına giren işçilerin ve sendikaların sayısı son senelerde o kadar artmıştır ki bu iktidarı ve Türk-İş'i korkutmuştur. DISK'in kuvvetlendiğini gören iktidar DISK'i yok etmeye yönelmiş ve bunun için de sendikalar kanununu değiştirmeye kalkmıştır. Yeni hazırlanan kanuna göre bazı iş dallarında (havagazı, petrol, şehir hatları gibi) grev yapma hakkı kaldırılmakta, diğer iş kollarında da toplu sözleşme yapma hakkı öyle ayarlanmakta ki, bunu yalnız Türk-İş yapabilmekte. DISK ve diğer sendikalara bu hak tanınmamak istenmektedir. Kanun o kadar antidemokratik ki bir fabrikadaki işçilerden Türk-İşe hiç üye olmamasına rağmen Türk iş o fabrikada oradaki işçilerin adına toplu sözleşme imzalamaktadır.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DISK tüm iktidarı (reisicumhuru, başbakanı Milli Güvenlik kurulunu, CHP genel sekreterini) böyle bir kanun çıktığı takdirde çıkacak olan olaylardan bu kanunu çıkaranların sorumlu olacağını bildirdi. Hatta sorumlu kişileri makamlarında ziyaret ederek bu kanun çıktığı tak-

dirde DISK'in direnişe geçeceği söylendi. Fakat iktidar muhalefetiyle beraber bu uyarılara aldırış etmeyerek kanunu yıldırım hızıyla meclislerden geçirmeye başladılar. Bunun üzerine DISK yürütme kurulu bütün iş yerlerindeki temsilcilerini bir toplantıya çağırarak GENEL DİRENİŞE geçme kararı almıştır. 15.6.1970 te Genel Direniş başlamıştır. İşçiler iş yerlerinde Anayasanın kendilerine verdiği hakkı kullanarak ANAYASAL DİRENİŞ komiteleri kurmuşlardır. İşçiler daha sonra işlerini bırakarak 4 kol halinde İstanbul'a yürümeye başlamışlardır.

Topkapı Levent Gebze

Topkapıdaki işçiler Fındıkzade, Hürriyet meydanından Çagaloğluna vilayete doğru yürümüşlerdir.

Levent ve Şişli kesiminde ki fabrikalardan yürüyüşe çıkan işçiler yol üzerindeki fabrika'ardan arkadaşlarını ala alerlemişlerdir.

Anadolu yakasında Gebze civarında çalışan işçilerde İstanbul'a doğru yürüyüşe geçmişler ve Oto san fabrikasından gelen işçilerle birleşerek Üsküdüra doğru yürümüşlerdir.

Bütün bu yürüyüşler sırasında işçinin karşısına polis ve jandarma çıkartılmıştır. Fakat hiçbir savaştıklarını

gayet iyi bilen işçiler kadınlarıyla-erkeğiyle önlerine çıkartılan polis ve jandarma kordonlarını yara yara yürüyüşlerine devam etmişlerdir. Sayıları 80.000 aşan işçi kitlesinin önünde hiç bir şey dayanmamıştır. Fakat katil iktidar işçilerin üzerine ateş açtırmış ve 3 işçi kardeşimiz şehit düşmüştür.

İşçi sınıfının bu dev hareketinden korkan burjuva sınıfı ve iktidarı hemen örfi idare ilan ettirmiştir. Bu şekilde işçilerin direnişini kıracağını sahan burjuva yapılmıştır. Çünkü işçiler kanun geri alınmaya kadar direneceklerini bildirmişlerdir. Türk işçi sınıfını bu savaşın da destekleyen tek siyasi parti Türkiye İşçi Partisi olmuştur.

Anayasaya Karşı

"BU BİR AP TÜRK -İŞ KOALİSYONUDUR"

SBP, sosyal, siyasi ve iş hukuku kürsüsü prof. Cahit Talas, sendikalar kanununda yapılan bu değişikliği yermiş ve şöyle demiştir: "Çıkarılmakta olan kanun adeta bir AP+TÜRK-İŞ koalisyonunun eseri gibi görünmüyor. Bu kanun anayasanın özüne 46ve47ci maddelerine aykırıdır. Türkiye'nin milletler arası taahhütlerinde tamamen zıttır. Türkiye dünya uluslar arası çalışma teskilatı ile teşkilatlanma hakkına dair bir sözleşmeyi imzalamıştır.

Sıkı Yönetim Anayasaya Aykırıdır

Türk işçilerinin demokratik haklarını korumak için giriştikleri 15 Haziran direnişleri, iktidardaki burjuvaları korkutmuş, 80 bin işçinin direniş gösterdiği İstanbul ve İzmit'te sıkı yönetim ilân edilmiştir. Direniş Türkiye'nin her tarafında işçi, emekçi ve aydınlar tarafından desteklenmektedir.

İşçilerin haklı direnişini AYAKLANMA olarak niteliyen, Banka, Fabrika, büyük toprak sahipleri ve ihracat, ithalatçıların temsilcisi olan iktidar partisinin bakan ve milletvekilleri, mecliste sahte muhalefet partileriyle, sıkı yönetimin 1 ay veya 15 gün olsun mu, olmasın mı münakaşasını yapmışlardır.

Bazı yurt sever milletvekilleri ve Milli Birlik Gurubu hükümetin aldığı sıkı yönetim kararını şiddetle protesto etmişlerdir.

Milli Birlik Gurubu adına tabii senatör Ahmet Yıldız söz almış, Anayasanın 124 üncü

maddesinin, ayaklanma bölümüne istinaden sıkı yönetim isteyen iktidar partisine şiddetle çatmış ve : Bundan çok daha kanlı olaylarda niçin ayaklanma akla gelmedi ? Ankarada devlet yöneticilerinin ve hükümet üyelerinin gözleri önünde bir cenaze kaldırılmadı. O zaman niçin ayaklanma demediniz ve sıkı yönetim istemediniz ? Konya'da vilayet konağına saldırılırken, başka bir ilçe Atatürk'ün heykelini dik tirmek için vali ve kaymakam, cihad ilan etmiş olanlara yardım ederken bunlar ayaklanma değilmiydi ? demiş ve : Sıkı yönetimin rejim için hayırlı olacağı inancında değiliz. Sıkı yönetimi gerektiren bir olay da yoktur. Olsa, olsa bir hükümet aczi karşısındayız) diyerek sözlerini tamamlamıştır.

Hükümet adına söz alan Demirel, Milli Birlik Gurubunu 'Fuzuli işgalciler' olarak nitelmiş ve : 301 milletvekili ve 124 senatörü bulduğu

muz gün yoksunuz burada" demiş ve faşist zihniyetini millet meclisi tutanaklarına geçirtmiştir. Demirelin bu sözleri üzerine, bunun demokrasiyi çiğnemek olduğunu protestolarla belirten CHP ve Milli Birlik Gurubu meclisi terketmişlerdir.

"Anti demokratik sendika kanununa karşı direnen Türk işçi sınıfını destekliyen ve onun için savaşan Türkiye İşçi Partisi, İstanbul ve koca elindeki sıkı yönetimle ilgili olarak basına şu demeci vermiştir: Kocaeli ve Istanbuldaki olaylar üzerine Hükümetçe sıkı yönetim ilân edilmesi gereksiz ve Anayasaya aykırıdır. Anayasanın 124 maddesi sıkı yönetimin ancak "savaş hali, savaşı gerektirecek bir durumun başgöstermesi, ayaklanma olması veya

Devamı Sayfa 8 de

zafer devrimci işçinindir

Bugün Türkiyede iki tane işçi sendikaları konfederasyonu vardır: Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu Türk-İş ve Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DISK. Disk 12 şubat 1967 de Türk-İş'in islah edilemeyeceğini gören Maden-İş, Lastik-İş, Basın-İş gibi Türk-İş'ten ayrılan devrimci sendikalar tarafından kurulmuştur. Disk kurulduktan sonra işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesini en etkin şekilde yürütmüş ve birçok işçiler ve sendikalar Türk-İş'ten ayrılarak Disk'e katılmışlardır.

Türk-İş ise günden güne Amerikan emperyalizminin ve patronların tavsiyesine uyarak Türk işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesini boğmak amacını gütmüş ve arasına aldığı küçük ücret zamlarıyla işçi sınıfını uyutmaya kalkışmıştır. Amerikalılar da Türk işçi sınıfını uyutmak için Türk-İş'e milyonlarca lira yardım etmiş ve Türk-İş yöneticilerinin aylıkları 10 bin liranın üstüne çıkmıştır. (bak "T. Kurtuluş, sayı 8) Amerikan dolarının tadını alan S. Demirsoy, H. Tunç gibi Türk-İş yöneticileri en çok Türk işçisinin bulunduğu örgütü emperyalizmin hizmetine sokmuşlardır. Fakat gün geçtikçe uyanan ve bilinçlenen Türk işçisi bu idarecilerin ihanetlerini görmektedir. Hatta Türk-İş'teki bazı ilerici sendikalar merkezin baskısına rağmen günlerce süren grevler yapmışlardır. Birçok sendikalar ve

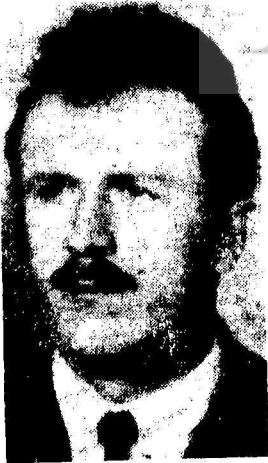

işçiler de Türk-İş'te daha fazla kalmamanın manasızlığını anlayarak Türk-İş'ten ayrılarak Disk'e girmişlerdir. Son aylarda Türk-İş'ten ayrılarak Disk'e katılan sendikalar ve işçiler o kadar çoğaldı ki, bu Türk-İş'i ve onun uşaklık ettiği iktidarı korkutmaya başladı. İşçiyi kendisinde tutmaya çalışan Türk-İş birçok hileli yolları denedi: Patronla anlaşarak Türk-İş'e kaydolmayan işçileri işe aldirtmadı, Patron zoruyla Türk-İş'e kaydolmuş olan işçilerin istifalarını reddetip nater kanalıyla istif edenlerinkini de kabul etmemeye kalkıştı. Fabrikada işçilerin çoğunluğunu temsil etmemesine rağmen patronla anlaşarak işçilerin isteklerini ihtiva etmeyen toplu sözleşmeler imzalamaya başladı. Fakat Türk-İş'in bu baskıları Türk işçisini yıldırmadı. Patronun ve Türk-İş'in bu ihanetlerine işçi daima fiili direnişle cevap verdi. Bu direnişlerin hepsinde işçi toplu sözleşmelerde Diskin muhatap alınmasını istemiş ve kendilerini ancak Diskin temsil edebileceğini bildirmiştir. Türk-İş'ten ayrılarak Diske katılmak için işçiler günlerce grev yapmışlardır, fabrikaları işgal etmişlerdir. İşçilerin Disk'e girmek için Türk-İş'e karşı yaptıkları mücadelelerin bir kaç tanesi şunlardır: Singer işçileri Türk-İş'e bağlı sarı sendika Çelik-İş'ten ayrılarak Disk'e balı Maden İşe girebilmek için fabrikayı işgal ettiler.

-Topcular Horoz çivi fabrikasında sarı sendika Ozmaden-İş'ten ayrılarak Maden işe geçen işçileri işten atılmasıyla bütün fabrikanın işçileri işi bıraktılar.
-Silahtaraga Demir Döküm işçileri işten atılan 5 arkadaşlarının tekrar işe alınacağına günlerce fabrikaları işgal ettiler.
-Gamak Motor fabrikasında sarı sendika Çelik-İş'ten ayrılarak Maden işe giren işçilerin üzerine polislerin ateş açmasıyla Şerif Aygül kardeşimiz şehit düştü.
-Sungurlar kazan fabrikasında da Çelik-İş'ten maden işe geçen işçilerin temsilcilerinin çıkartılmasıyla başlayan grev ve işgal günlerce sürdü.
Son aylarda işçilerin hakim sınıflara ve Türk-İş'e verdiği bu mücadelelerin hepsi zaferneticelendi. İşçiler yılmadan direndiler.

Bu mücadeleleri işçilerin sırf Türk-İş'ten ayrılarak DISK'e girmek için verdikleri mücadele olarak görmemek lazım. Bunlar aynı zamanda emperyalizme, onların işbirlikçisi iktidardaki büyük burjuvaziye ve kapitalizme karşı verilen birer mücadeledir. Çünkü Türk işçisi Disk'e girmeyi bir ekonomik mücadele olarak görmekte, Disk'e girmekle yegün bir politik mücadelenin içine girdiğini bilmektedir. Disk kuruluşuyla senelerden beri Türk-İş tarafından yutturulan "partiler üstü Sendikacılık" anlayışını yıkmış ve iş-

Devamı Sayfa 8 de

SERİF AYGÜL
İşçi sınıfının şehidi

Asyada birçok ülkelerin halkları, sömürge ve yarı sömürge bağımsızlığına son verdiler. Afrikada da sömürge sistemi yıkıldı. Şimdi bu kıtanın geniş topraklarında bir çok egemen devletin bayrakları dalgalanmaktadır. İkinci dünya harbinden sonraki yıllarda 60 kadar yeni bağımsız devlet kuruldu. Bunların çoğu 10-15 yıl içinde kavuşmuş bulunmaktadır. Latin Amerikada emperyalizm ve sömürgecilikle mücadelede. Bu mücadele, yüz yıldan fazla bir zamandan beri oraya yerleşmiş olan Amerika Birleşik Devletleri emperyalizmine karşı yürütülmektedir. kahraman Küba, Latin Amerika halklarının milli kurtuluş ve sosyal ilerleme savaşlarında örnek vazifesini görmektedir.

İnsanlık tarihinin yüzkıztarıcı olaylarının başında gelen sömürgeciliğin yeryüzünden tamamiyle silineceği yakındır. Çünkü sömürgecilik tarihin objektif gelişmesine, toplumsal ilerlemeye, halkların çıkarına aykırı bir olaydır. Halklar, sömürgeciliğin son kalesi de düşünceye kadar bu ucubeye karşı mücadele edeceklerdir.

Milli Kurtuluş Hareketinin Önemi
Milli kurtuluş hareketi çağımız tarihinin gelişmesinde büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü sosyal gelişmenin belibaşlı faktörleri arasındadır.

Milli kurtuluş hareketi, çağımızdaki dünya devrim sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Sömürge imparatorluklarının harabeleri üzerinde kurulmuş olan genç egemen devletlerin halkları, şimdi memleketlerin de yeni hayatı yaratmak için çalışmakta, dünya politikasına aktif olarak katılmaktadırlar. Yeni bir harbin önlenmesi, barışın korunup sağlamaştırılması gibi çağımızın önemli problemlerinin çözümünde onların rolü büyüktür. Sömürge esaretinden kurtulmuş olan halklar, sosyalist memleketlerin halklarıyla birlikte bütün insanlığın üçte birini teşkil etmektedirler. Bu böyle bir kuvvettir ki, emperyalist saldırganlara dur diyebilir.

Milli kurtuluş hareketi, emperyalizmin politik, ekonomik, askeri-stratejik pozisyonları

EMPERYALİZMİN SÖMÜRGE
SİSTEMİNİN ÇÖKÜŞÜ
ve
BUNUN BÜYÜK ÖNEMİ.
SÖMÜRGE
SİSTEMİNİN İFLASI,
ÇAĞIMIZIN
BELLİBAŞLI
ÖZELLİĞİDİR.

na ağır darbeler indirmektedir. Bu hareketin büyük önemi de işte buradadır..

Sömürge sisteminin çökmesi, emperyalizmin ekonomik durumu üzerinde olumsuz etkiler yapmıştır. Çünkü emperyalizm, kendisi için son derecede karlı yatırım alanlarından, devamlı ve geniş pazarlardan, hammade ve insan gücü kaynaklarından bir haylisını kaybetmiştir.

Diğer taraftan, sömürgeciliğin iflasi, yeni kurtulan mem-

leketler üzerinde olumlu etkiler yapmıştır. Bu ülkeler siyasi bağımsızlıklarına kavuştuktan sonra kendi ekonomi ve kültürlerini geliştirmeye, sosyal alanında hızlı adımlarla ilerlemeye koyulmuşlardır. Kurtulan memleketlerden bir kısmının halkları, kapitalizmle bağlantılarını ebedi olarak kesmeye karar vermişler ve kapitalist olmayan yolda yürümeye başlamışlardır.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur: Milli kurtuluş hareketinin zaferi ve sömürge sisteminin çökmesi, çağdaş insanlığın gelişmesi üzerinde büyük etkiler yapan tarihi bir olaydır. Milli kurtuluş hareketi, emperyalizmin temellerini sarsmış, cephe gerisini son derecede zayıflatmış ve insanlığın kapitalizmden sosyalizme geçiş sürecine katkılarda bulunmuştur. Bütün bunlardan dolayı, sosyalist ve işçi partileri, sömürgeciliğin çöküşünü, "sosyalist sistemin kuruluşundan sonra tarihi bakımdan önemli bir olay" şeklinde değerlendirmektedirler.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

Emekçilerin burjuvaya karşı yürüttükleri savaşın başarıya ulaşabilmesi ve toplumun yeni baştan sosyalizm temelleri üzerinde kurulabilmesi için, işçi sınıfı başta olmak üzere emekçilerin, kendi öz partisinin yönetiminde kendi hükimiyetlerini, kendi devletlerini kurmaları gerekir. Bu devlete, proleter diktatörlüğü denir.

Proleterya diktatörlüğü, devlet organlarıyla parti ve toplumun örgütlerinden meydana gelen bir sistemdir. Parti, bütün örgütlerin yönetici gücüdür, sosyalizm kuruculuğunu yönetir. Ve toplumun gelişme kanunlarının yürürlüğünü iceler, bu bilgisine dayanarak, geçici dönemde ki devlet organları ve toplumsal örgütler vastasiyle, halkın sömürücü sınıflara karşı mücadelesini yönetir.

Proleterya diktatörlüğü kurulmazsa sosyalist devrim muvaffak olamaz. Çünkü, devrimin zaferinden sonra hükimiyetini,

zenginlik ve imtiyazlarını kayıb eden sömürücü sınıflar, uslu durmazlar. Eski hükimiyetlerini almak için çabalayıp dururlar. Bunun içinde emekçilerin elinde devlet kuvveti bulunmalıdır. Devrimin kazançlarını sağlamaştırarak, burjuvazinin kapitalizmi direltme çabalarını ezip ortadan kaldırarak kuvvetli bir devlete ihtiyaç vardır.

Proleterya diktatörlüğü, milli görevlerinden başka, enternasyonal ödevleri de yerine getirmekle yükümlüdür: Ekonomi alanındaki başarılarıyla örnek olarak ve elinde bütün mevcut imkânlarıyla, kapitalist memleketlerdeki emekçilerin devrim mücadelelerinde yardım etmekte onlara, politik, maddi ve manevi destek olmaktadır. Proleterlerin devleti, bu suretle, dünya devrim sürecinin gelişmesine, kapitalizmin yıkılmasına, sosyalizmin bütün dünyada yerleşmesine yardım etmektedir.

ARKADAŞ!

İşçi arkadaşlarıma sesleniyorum:

Bazı işçi arkadaşlarımız Türkiye ile alakalarını kesmiş bulunuyorlar. Aklımıza bir iki soru geliyor. Birincisi; Almanya ya geldikse patron mu olduk?. Gene işçi değiliz, gene emeğimizi satarak geçinmiyoruz?

İkincisi: Almanya bize tapulumu 1966 senesi gibi iş piyasasında olacak ufak bir sarsıntıda ilk planda bizleri Türkiye ye atacaklarını?. Sonra biriktirdiğimiz 3-5 kuruşla Türkiye de çevirmeyi düşündüğümüz iş fazla devam edecekmi, acaba büyük sermaye sahipleri, yutmayacak mı bizleri? Bu günümüz biraz rahat görünse bile, görüldüğü gibi geleceğimiz hiçte öyle değildir. O halde çıkarımız nerede? Çıkarımız, Türkiye yi yağma eden vurguncu patron ve onun iktidarına karşı savaşanların yanındadır.

İşçi arkadaş! Kurtuluşumuz, kendi kaderimizi kendi elimize almakla mümkün olacak. Bunu anlatan, bunun için mücadele veren KAHRAMAN İŞÇİ ARKADAŞLARINI destekle, davana sende sahip çık, karşı tarafın sahtekarlıklarına kanma.. Yaşasın emekçiler iktidarı, yaşasın bunun için mücadele veren Türk işçileri!..

AHMET AKTAŞ

15 HAZİRAN

15 Haziran 15 Haziran bugün
Tankları ayak altına direnen
Sesleri göklerde, her şeye göğüs alıp
Onlar geliyor proleterdir, çigneyen,
Akın var akın, İzmit'ten geren,
Coşmuş madencisi, haykırıyor proleter.
Kimse durduramıyor devrimci işçileri
Geliyor proleter, hey! İşçi
Sel gibi çağıladı caddeler proleterleri
Anayasa ya el uzatanlar ne oldu,
Bu bir direniş, grev, devrime dogru,
Proleter sesleniyor garptan sarka dogru.

DEVİRİM ÇAĞLAR

ATTF'BAĞLI BÜTÜN ÖRGÜTLERİN DİKKATİNE!

ATTF'ye bağlı "Berlin Türk Toplumcular Ocağı"nın onbeşgünde bir çıkardığı "Türkiye'de Kurtuluş" 8 nci sayısından itibaren ATTF'nin yayın organı olarak çıkmaktadır. Yine ATTF'ye bağlı "Londra Kardeş Derneği" tarafından ayda bir yayınlanan "Kardaş" dergisinde bundan sonra ATTF'nin yayın organı olarak çıkacaktır.

Bütün güçlüklerle rağmen her geçen gün Avrupa'da gelişerek büyüyen ATTF, Sosyalist merkezîyetçiliği ve disiplini sinesine yerleştirerek amaca gidecek yol üzerinde, hiçbir yıkıcı ideolojiye taviz vermeden yürütmesine devam edecektir.

Şimdiye kadar ATTF hakkında imzalı, imzasız çeşitli bildirimler yayınlanmış, kurulduğundan bu yana TIP'e yapmadıklarını bırakmayan küçük burjuva kırıntıları MDD'ciler aynı yıkıcı taktikleriyle şimdi de ATTF'ye saldırmaya başlamışlardır. İşçiye tepeden bakan, iscinin gücünü küçümseyen ve gelişen işçi hareketini bir avuç burjuvanın arkasına takmak isteyen bunlarla, ATTF bütün gücüyle mücadele edecektir.

Yurtda bugün faşist bir iktidar yönetimine devam etmektedir. Senden yana çıkanlar kurşunlanarak öldürülmekte, hapsedilmekte ve türlü cezalara çarptırılmaktadır. Her vatandaş gibi sende yurdu na sahip çıkman soygunculara dur demen ve faşist düzenin uygulayıcılarına gereken der si vermen görevindedir.

Yurt dışında senin örgütün ATTF, yurt içindeki bu faşist düzene karşı harekete geçecektir. ATTF'nin ve bağlı örgütlerin yapacağı protesto yürüyüşüne, mitinglere katıl ve arkadaşını da katılmaya çağır.

AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR
FEDERASYONU
ATTF
4047 DORMAGEN-HACEKNBROICH
WIED STR.16

Bu küçük burjuva unsurlarının ATTF'ye ve bağlı örgütlerin içine sızabilecekleri, çalışmalarını kasti olarak engelleyebilecekleri ve işçiyi örgütlerden ürküterek uzaklaşma sine sebep olacakları ihtimal dahilindedir. ATTF'ye bağlı olan bütün örgütler bu yıkıcılarla mücadele etmek ve onları saf dışı bırakmak zorundadırlar. ATTF bunu bütün örgütlerden titizlikle istemektedir.

Yine çevrelerinde, ATTF'nin yayın organları olan "Türkiye'de KURTULUŞ" ve "KARDAŞ" Dergileri için abone kampanyalarını açmaları ve kendilerine gelen bu gazeteleri Türk işçilerine, aksatmadan dağıtmaları, buldukları yerlerdeki işçi olaylarını bu gazetelere vakit geçirmeden bildirmeleri gerekmektedir.

Bundan sonra ATTF'nin örgütleri bağlayıcı kararları, çok acele olmadığı müddetçe "Türkiye'de KURTULUŞ"ta yayınlanacaktır. Bütün örgütler bunu göz önüne alarak "Türkiye'de KURTULUŞ"un her sayısını iyi izlemelidirler.

Kardeşlerimin mücadelelerin de başarılar diler, çalışmalarını daha da yoğun bir şekilde sürdürmelerini temenni ederim.

Metin Gür

TÜRK PROLETERYASININ SAVAŞI
DÜNYA HALKLARININ SAVAŞINDAN AYRILMAZ BİR BÜTÜNDÜR!

Türkiye'deki son olaylar üzerine ATTF Başkanı Metin Gür, DISK Genel Başkanı Kemal Türkler'e aşağıdaki telgrafı çekmiştir.

"Kemal Türkler
DISK Genel Başkanı
Yeniçeriler Cad. Güzel Ap.
23/6

Çemberlitaş-İstanbul
T Ü R K E İ

Kavganız kavgamızdır. Yurt dışında çile dolduran işçiler olarak, Yurt içindeki kardeşlerimize yaşama hakkı tanımayanlara karşı girişmiş olduğunuz direniş, sonuna kadar destekleriz.

Avrupa Türk Toplumcular
Federasyonu
Başkan
Metin Gür

Tarafsız Kıbrıs

Kıbrısın bağımsız bir cumhuriyet olduğunu ilan eden Zürih anlaşmasından bu yana 10 yıl geçti.. Fakat bu anlaşma

Kıbrıs Halkının gerçek isteklerinin yankısı değil, emperyalistlerin baskı ve dayatmalarının sonucu idi..

Kıbrısın iç durumundan, özellikle Türk ve Rum milli cemaatleri arasındaki anlaşmazlıklarından faydalanan emperyalistler, kendi çıkarlarına uygun bir çözüm şeklini dayatmaktadır. Bu anlaşmadan çıkarak, İngilizler 100 km lik büyük bir alanda ve memleketin muhtelif bölgelerinin 32 noktasında askeri üslerini kurdular.. Daha sonrada matfehik-leri A.B.D. nide yanına aldı.

Son zamanlarda Kıbrıs halkının Ulusal Kurtuluş ve bağımsızlık savaşları yeni bir safhaya girdi. Aslında İngiliz ve Amerikan emperyalistleri ile, Kıbrıs halkları arasında geçen bu mücadele sal-

dırgan Nato bloku ve onunla birlikte Türk ve Yunan kukla hükümetleri de fiilen katılmış bulunmaktadır. Gerçek Demirel hükümeti ve gerekse Yunan kukla hükümetini son zamanlardaki yakınlaşmaları Kıbrıs halklarının bağımsızlık hareketini Türkiye nin veya Yunanista'nın aleyhine göstermege, Kıbrıs meselesine "Milli dava" süsü vermeğe çalışıyorlar. Esasında amaçları, bir yandan Nato ortaklığının yüklediği ödevi haklı göstermekve halka mal etmek, bir yandan da memleketlerinin içinde bulunduğu Ekonomik ve Politik çıkmazı bir duman perdesi ile örtmek huzursuz halkın ve ordunun dikkatini başka taraflara çekmektir.

Sosyalist memleketlere ve Milli Kurtuluşları için savaşan ve bağımsızlıklarını savunan barış sever Arap halklarına karşı emperyalistlerin

bir silah deposu, kışlası haline getirilen Kıbrıs adası, memleketimizin güvenliği için, barış için bir tehlikedir. Türk halkı, bağımsız, yabancı üslerden ve nükleer silahlardan temizlenmiş, kışkırtma ve tecavüz yuvası olmaktan çıkmış barışsever bir Kıbrıs'a karşı değildir. Fakat, gerici Demirel hükümetinin bugünkü Kıbrıs politikası Türk halkının gerçek iradesine, Türkiye'nin milli menfaatlerine aykırıdır.

Kıbrıs meselesinin tek çözümlü yolu, Kıbrıs halkının kendi kaderine buyruk olarak tam bağımsız ve egemen bir cumhuriyet olması, ve bütün yabancı işgal kuvvetlerinin adadan çıkması ile mümkündür. Bu Türkiye'ninde menfaatlerine uygun çözümlü yoldur. Uzun ve zor bir mücadele sonunda elde ettiği bağımsızlığını korumak ve kuvvetlendirmek için savaşan Kıbrıs halkları Ada gibi bir bütündür. Çünkü bağımsız, Hür, barışsever bir Kıbrıs'ın doğmasında Rum ve Türk Cemaatlerinin menfaatleri birdir.

türkiyede işçi ve sosyalist hareketleri

1908 Jön Türkler devrimi ve işçi hareketi

İkinci Meşrutiyet, Osmanlı devletinin siyasi ve iktisadi gelişmesi ve memlekette işçi ve sosyalist hareketinin canlanıp faaliyetleri üzerinde olumlu tesirler yaptı.

Bu olumlu etkileri, kısaca şöyle sıralayabiliriz:

İkinci Meşrutiyet (anayasalı padişahlık rejim) kurulması sonucunda padişahın hakları sınırlandı. Siyasi parti kurma hakları verildi, parlamento seçildi, faal bir parlamento muhalefeti meydana geldi. Geçici bir zaman için de olsa, işçi meslek birlikleri kurulmasına müsaade edildi.

Türk burjuvazisi (Jön Türkler burjuvazisi) siyaset sahnesine çıktı. Bunlar, alman emperyalizmi ile daha sıkı işbirliğine koyuldular. Alman kapitali, Türkiyeye İngiliz ve Fransız kapitalinden sonra sokılmaya başlamıştı. Bu yüzden onların, Türkiye içinde kendilerini destekliyecek ortağa ihtiyaçları vardı. Osmanlı ülkelerindeki Rum ve Ermeni burjuvazisi, İngiliz ve Fransız kapitalistleriyle sıkı bağlar kurmuşlardı. Bu yüzden Alman kapitalistleri, yeni doğmakta olan Türk milli burjuvazisine yöneldiler. Milli Türk burjuvazisi gerçek iktisadi bakımdan bir hayli zayıftı. Fakat, devlet hâkimiyetini, siyasi idareyi elinde bulunduruyordu. Bu durum çok önemliydi. Ve Alman kapitalistleri, Türk burjuvazisine cömertçe davranmaya, bağlarını kuvvetlendirmeye başladılar. Bundan faydalanan Alman emperyalizmi, Jön Türkler hükümetinin varlığıyla, İngiltere ve Fransa'nın Osmanlı devletindeki nüfuzunu zayıflattı, onların yerini almaya girişti.

İktidardaki Jön Türklerin siyasi teşkilâtı olan İttihat ve Terakki partisinin yönetmenleri, başta Alman kapitalistleri olmak üzere, Batılı kapitalistlerin ortakları ve memleketteki ticaret şirketleri, bankalar kurmaya başladılar. O sıralarda, teknik ve üretim alanlarında zayıf olan Türkiye'de mali kapitalin hızla gelişip kuvvetlendiği görülmüyordu. 1908 den sonra, İstanbul, İzmir, Bursa, Adana, Konya, Aydın, Adapazarı v.s. gibi ticaret, sanayi ve ziraat merkezlerinde hükümetin de ortaklığı ile birçok kredi bankaları kurulmuştu.

"İttihat ve Terakki" burjuvazisi, çabuk ve büyük kâr getiren ticaret-gözetlerini çevirmişti. Henüz pek cılız olan ve yabancı kapitalin rekabeti altında ezilen sanayie önem vermiyordu. Bundan dolayı da Osmanlı sanayii esaslı bir gelişme kaydedemiyordu. Fakat ne de olsa, 1908 den sonraki devrede sanayi alanında da bir kıpırdanış vardı.

Bursa, İzmit, Bandırma gibi şehirlerde, öncelikle el emegine dayanan ipeklilik kumaş sanayi müesseselerinde 20.000 den fazla işçi çalışıyordu. Bu müesseselerden bazıları 1908 den önce kurulmuştu. Bunlar, 1908 den sonra şirketler halinde birleşerek daha büyük kapitalist müesseseler haline geliyordu. 1913 yılında İzmirde kurulan "İzmir Pamuk Mensucat Türk Anonim Şirketi" bir de fabrikaya sahipti. Bursadaki "Mensucat Türk Anonim Şirketi"

de bir fabrika kurmuştu. Bu şirket, 1914 yılında "Sevrişefain Şirketi" adlı gemi işletmeciliği kumpanyasıyla birleşti. İstanbul, Adana v. s. gibi şehirlerde de böyle şirketler meydana getirildi. Fakat her ne de olsa, böyle Türk şirketlerinin sayısı çok değildi ve çoğu yabancı sanayi müesseseleriyle bankalarına bağımlı durumdaydılar.

Türkiye Ticaret Bakanlığının verdiği bilgiye göre, 1910 yılında Türkiye'de topyekün 1048 sanayi kuruluşu vardı. Bunların 577-si yiyecek sanayii, 196-si dokuma sanayii, 92-si kereste ve mobilye sanayii müessesesi, 82-si maden ocağı, 43-ü çini mamulleri müessesesi, 32-si deri fabrikası, 23-ü de kimyevi madde müessesesiydi. Çoğu küçük kuruluşlardı, buna rağmen, kapitalist ilişkilerin gelişmesinde ileriyeye doğru atılmış adımlardı. Sanayi ağır ağır geliştiğe, Türkiye işçi sınıfı da sayıca çoğalıyordu. 1913 yılında fabrikalarda 50.000 den fazla işçi çalışıyordu.

1908 den sonra meydana gelen siyasi ve iktisadi değişiklikler sırasında kapitalist ilişkiler, yarı feodal, yarı kapitalist Türk toplumuna daha geniş ölçüde girdi ve sınıf mücadelesi şiddetlendi. Sayıca artan işçi sınıfı, kendi menfaatlerini savunmak için, sınıfı esaslar gereğince işçi kuruluşları içinde yığınlar halinde teşkilatlanmaya koyuldu. Şark ve Anadolu demiryolu işçileri, Şark Şimendiferleri Müstahdemlerin Teavün Cemiyeti'ni, İstanbul basın işçileri "Mürettibi-i Osmaniye Cemiyeti"ni kurdular. Mürettiplerin bu meslek birliği, halklararası işçi hareketiyle bağlantı kurmak için teşebbüse bile geçti. İstanbuldaki Tütün Rejisi işçileri "Anadolu İttihat Cemiyeti" içinde birleştiler ve işçi sendikaları federasyonu kurulması için propagandaya koyuldular. İstanbuldaki vapur makinistleri "Makinistler Cemiyeti"ni kurdular. Bu meslek birliğinin nizamnamesinde, cemiyet kasasından, grevlere ve diğer işçi birliklerine yardım edileceği belirtilmişti. Terzi işçileri, şemsiye (çadır) işçileri, berberler, mücellitler, değirmenciler ve çeşitli fabrikaların işçileri kendi meslek birliklerinde teşkilatlandılar. 1908 Jön Türkler devriminden sonra memleket içinde meydana gelen yeni siyasi durum, henüz doğan sosyalist hareketinin gelişmesi için de elverişli şartlar yarattı. Sosyalist eğilimli siyasi teşkilatların kurulmasına izin verildi. Halbuki o zamana kadar basın sansürü, "sosyalizm" kelimesinin bile gazetelerde yazılmasına müsaade etmiyordu. Bu gibi yasaklar, geçici bir zaman için kaldırıldı. Türkiye'de ilk defa işçi-sosyalist gazeteleri çıkmaya başladı. Sosyalizm fikirlerinin propagandası, işçilerin teşkilatlanmasına, grev savaşlarının genişlemesine ve işçi hareketinin sosyalist fikirlere doğru yönelmesine yardım ediyordu.

Zafer işçinindir

BAŞ TARAFI SAYFA 4

Sendika

çi sınıfının sömürüden kurtuluşunun ancak İşçi sınıfının partisi TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ nde tüm emekçilerle birlikte verilecek mücadeleyle olacağını savunmuştur. Bugün Türkiye İşçi Partisi İşçi sınıfının savaşını zafere kadar devam ettirecek tüm emekçilerin partisidir.

Durmadan büyüyen devrimci işçi hareketlerini boğmak ve işçinin kendi örgütleri Disk ve giderek TIP'e örgütlenmesini önlemek için iktidar ve onun maşası Türk-İş'in tatbik ettiği her türlü metod fayda etmemeye başladı. Bilhassa sanayi dalında çalışan işçilerin yığın yığın Türk-İş'ten ayrılıp Diske girmesine artık mani olamayan Türk İş ve hakim iktidar en son çare olarak demokrasiyi ve Anayasayı ayaklar altına alarak Diski kapatmaya yöneldiler. Bunun içinde 274 ve 275 sayılı sendika kanunlarını işçileri yalnız Türk-İşe üye olabileceği bir şekilde değiştirmeye kalkıştılar. Fakat böyle anti demokratik faşist kanunları iktidarın çıkartamayacağını Türk işçi sınıfının en son kahramanca direnişi gösterdi. Çıkartılmak istenen bu kanunlara karşı İstanbul ve izmit-

teki direnişler 10 binlerce Türk-İşe bağlı iş yerlerindeki işçiler de katıldı. Artık Türk işçisi iktidarın ve Türk işin gerçek yüzünü çıkartılmak istenen bu faşist kanunla bir kere daha anlamış oldu. Önümüzdeki günlerde işçi sınıfına ve emekçilere karşı iktidarın böyle terörleri işçilerin ve tüm emekçilerin dayanışmasıyla yenilecektir.

Bugün Türkiyemizde iktidar, durmadan koyduğu yeni vergi ve zamlarla işçi sınıfını, köylüleri, memurları, esnafı ezmektedir. İşçinin ve memurun, köylünün tüm emekçinin bu direnişlerini destekleyen onları organize eden ve mücadeleyi kesin zafer gününe kadar götürülecek olan yime onların partisi Türkiye İşçi Partisidir. İşçi sınıfının son direnişi onun bütün olayların çözümlenmesindeki önemini bir kere daha ortaya koymuştur.

SIKI YÖNETİM ANAYASAYA AYKIRIDIR

Baştarafı 3 de vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışma olduğunu gösterir, kesin belirtilerin meydana çıkması" hallerinde ilan edilebileceğini söylemektedir.

Türkiye den buraya işçi olarak gelmiş arkadaşlarımızın ilk yapacağı iş, o iş yerindeki işçi temsilcilerini tanımak ve buldukları yeri bilmektir. İlerde ustalarla, iş arkadaşlarımızla aramızda zuhur edecek anlaşmazlıklarda işçitemsilcilerinin (betriebsrat) yardımını isteyeceğiz.

fabrikalardaki işçi temsilcileri bizi isverene, iş verene de bize karşı temsil ederler. ve bu kişiler, o iş yerinde iş verenin işçisine seçtiği kişilerdir. Bu sebeple bazen öyle haklarımız olurki bu haklar işvereni madden veyahut ta manen zarara sokabilir. Bu durumda maalesef işçi temsilciliği kendisinden beklenen hamleyi yukardaki hareketleri itibari ile yapamaz.

Bunu gözden kaçırmamak lazımdır. Ve bu sebepten dolayı yapılacak iş Alman Metal Sendikalarına üye olmaktır. Bizi, hiç bir taviz vermeden işverene karşı müdafaa eder. Bütün masraflarını kendi cebinden ödiyerek bizim için avukat tutar, iş mahkemelerinde isverene karşı muhakeme açar. İşyerine istediğimiz anda sendika tercu manını gönderir. Haksız yere çıkarılmaları, mukavelede gösterilenden az ücret üdenmele- re mani olur. Kısaca işçinin hakkını korur.

Haklarımızı vermek istemeyen işverene karşı o iş yerinde işçiyegrev yaptırır. Grev müddetince işçinin aylığını öder. En yakın zamanda iş yerindeki işçitemsilcileri vasıtasıyla I.G.M. (Metal İşçileri Sendikası) üyesi olmak için müracaat et..

DAYANIŞMA MITINGİ !

4.7.1970 cumartesi günü saat 1600 da Wedding-Gezuntbrun daki ES ve U ban istasyonunun yanında büyük bir miting yapılacaktır. Bu yürüşe bütün Türk işçilerinin katılımı önemle duyurulur..

Türkiye'de KURTULUŞ onbeş günlük işçi gazetesi - sayı :10
Sahibi:Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Sorumlusu Metin Gür
Yazışma adresi:Türkiye'de Kurtuluş-TTO,1-Berlin 21 Bandel str.1
Fiatı: 60 kuruş -20 pfennig -Yıllık Abone 20 T.L. -6 DM
Baskı:verlag-Druck West-Berlin,1-Berlin31 ,Pfalzburger str.